

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Gaina Rodica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Budulenco Denis Oleg, născut la 03 decembrie 1990,
originar din or. Kemerovo Russia, domiciliat or. Soroca str.
A. Mateevici, 16 ap. 6.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.04.2013-31.03.2014
2. instanța de apel: 13.05.2014-02.11.2015
3. instanța de recurs: 12.05.2016 - 08.06.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 31 martie 2014, Budulenco Denis Oleg, a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că de către organul de urmărire penală, Budulenco D. a fost învinuit, că la data de 09 martie 2013, în jurul orei 03:10, aflându-se în apropierea magazinului "Prima", situat în or. Soroca pe str. Dmitri Cantemir, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără nici un motiv, a aruncat cu o sticlă, folosită ca obiect pentru vătămarea integrității corporale, în direcția lui Igumnova E., Merculov D., care sunt lucrători ai magazinului menționat, cauzându-le dureri fizice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Ulterior, după venirea colaboratorilor de poliție, care au sosit cu scopul de a curma acțiunile huliganice ale lui Budulenco D., ultimul și-a continuat acțiunile sale huliganice, opunând rezistență violentă, manifestată prin înjurături, împinsături și lovituri asupra automobilului colaboratorilor de poliție. Fiind adus

forțat în incinta INP Soroca, Budulenco D. a continuat acțiunile sale huliganice și a stricat cu capul geamul de la biroul nr. 110, utilizând cuvinte necenzurate.

Astfel, acțiunile lui Budulenco D. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Budulenco D. să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, luând în considerație art. 34, 82 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță, la achitarea persoanei a indicat temei procedural, ordonanța de încetare din 09 martie 2013, prin care procesul contravențional în privința lui Budulenco D. pe faptul acțiunilor ilegale – refuzul persoanei de a se deplasa la IP Soroca, a fost încetat de către procuror, temei fiind că nu a fost dovedită fapta prin probe directe că Budulenco D. a aruncat cu sticla în părțile vătămăte, astfel aceste temeuri contravin cauzei penale, legislației contravenționale și procesual penale;

- vina inculpatului se dovedește prin declarațiile părților vătămăte Igumnova E., Mercurlov D. și a martorilor Zgama N., Ionița A., Grosu A., Bugai R., Pînzari A. și Leșan N.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Budulenco D. a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că la examinarea cauzei penale, prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, prima instanță nu a cercetat cauza multiaspectual și nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, iar în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt în cauza respectivă.

Instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele

și indică la faptul, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Igumnova E. și Merculov D., a martorilor Dubneac X., Bugai R., Grosu A., Ionița A., Pînzari A. și prin procesele verbale de cercetare la fața locului din 09 martie 2013 (f.d. 9, 22-24 v. 1).

Mai mult, instanța de apel a menționat, că probele analizate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului, și combat argumentele acestuia precum că nu el a comis faptele indicate, astfel probele cercetate confirmă, că anume inculpatul a aruncat sticla de bere în părțile vătămate, iar ulterior și-a continuat acțiunile sale huliganice în privința colaboratorilor de poliție, inclusiv în IP Soroca, unde a stricat geamul de la biroul 110.

Astfel, instanța de apel analizând procesul-verbal cu privire la contravenție din 09 martie 2013, la care face referire prima instanță, a conchis, că prin procesul-verbal în cauză a fost constatată comiterea faptei calificată ca contravenție, cu remiterea pentru examinare conform competenței procuraturii r-lui Soroca, iar în urma soluționării acestui proces-verbal, în baza ordonatei din 09 martie 2013, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe acest caz, deoarece pe fapta dată este pornită urmărirea penală.

Instanța de apel a mai menționat, că doar faptul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție ce nu este urmat de o sancțiune ne având nici o consecință juridică, nu are valoarea lucrului judecat, ca urmare organul de urmărire penală în mod judicios a constatat în acțiunile inculpatului elementele constitutive a infracțiunii de huliganism.

Totodată, instanța de apel a mai nominalizat, că lipsa leziunilor corporale a inculpatului, se confirmă prin fișa medicală și declarațiile felcerului IP Soroca, astfel combătându-se declarațiile inculpatului și a martorului Dubneac X., precum că inculpatul a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, confirmându-se însă vinovăția inculpatului și confirmă declarațiile colaboratorilor de poliție, care l-au adus pe Budulenco D. la IP Soroca. Astfel, instanța de apel menționează, că lipsa leziunilor corporale exclud afirmațiile inculpatului, că geamul s-a deteriorat când el a fost lovit în față de către un colaborator de poliție, acest fapt fiind confirmat și prin controlul efectuat de către procuratura r-lui Soroca, care prin ordonanțele din 06 iunie 2013 și ulterior din 13 octombrie 2015 a refuzat în începerea urmăririi penale pe acțiunile pretins ilegale a colaboratorilor poliției și a clasat procesul penal, acestea nefiind contestate de către partea apărării.

Instanța de apel a constatat, că Budulenco D. la data de 09 martie 2013, în jurul orei 03:10, aflându-se în apropierea magazinului "Prima", situat în or. Soroca pe str. Dmitri Cantemir, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără nici un motiv, a aruncat cu o sticlă, folosită ca obiect pentru vătămarea integrității corporale, în direcția lui Igumnova E., Merculov D., care sunt lucrători ai magazinului menționat, cauzându-le dureri

fizice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Ulterior, după venirea colaboratorilor de poliție care au sosit cu scopul de a curma acțiunile huliganice ale lui Budulenco D., ultimul și-a continuat acțiunile sale huliganice, opunând rezistență violentă, manifestată prin înjurături, împinsături și lovituri asupra automobilului colaboratorilor de poliție. Fiind adus forțat în incinta INP Soroca, Budulenco D. a continuat acțiunile sale huliganice și a stricat cu capul geamul de la biroul nr. 110, utilizând cuvinte necenzurate.

Astfel, acțiunile lui Budulenco D. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de principiile individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal.

Ținând cont de persoana inculpatului, instanța de apel a găsit întemeiate motivele apelului declarat de către procuror și a constatat, că corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare. Această concluzie fiind dictată, atât de sancțiunea normei penale, cât și de atitudinea inculpatului față de cele comise, care nu a conștientizat faptele prejudiciabile comise. Instanța de apel a ținut cont și de gravitatea, precum și gradul pericolului social a crimei săvârșite de către inculpat, care s-a împotrivit acțiunilor legale ale colaboratorilor de poliție și a deteriorat geamul unul birou din incinta IP Soroca, de circumstanțele cauzei, precum și de personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, anterior fiind condamnat de mai multe ori. Astfel, pedeapsa închisorii fiind echitabilă faptei săvârșite de către inculpat și își va atinge scopurile puse. Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, având în vedere pedeapsa neexecutată de către inculpat, stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca din 26 noiembrie 2014.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Gaina R. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a pronunțat o decizie bazată pe presupuneri;
- nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate Igumnova E. și Merculov D., care au declarat în cadrul examinării cauzei penale în

instanțele de judecată, că nu sunt siguri de faptul că anume inculpatul a aruncat cu sticla în direcția lor;

- referitor la geamul deteriorat a bir. 110 din sediul IP Soroca, organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă ce ar confirma incontestabil acțiunile incriminate inculpatului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul Budulenco D., prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă, că de către partea învinuirii nu a fost prezentată nici o probă ce ar demonstra incontestabil vina sa.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece criticile formulate de recurenți nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate. Astfel, recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursurilor au indicat, că instanța de apel a pronunțat o decizie bazată pe presupuneri, iar nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate Igumnova E. și Merculov D., care au

declarat în cadrul examinării cauzei penale în instanțele de judecată, că nu sunt siguri de faptul că anume inculpatul a aruncat cu sticla în direcția lor, totodată organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă incontestabilă prin care să se confirme vina inculpatului.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată, că instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect încadrate de către organul de urmărire penală, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Astfel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate Igumnova E. și Merculov D., care au declarat în cadrul examinării cauzei penale în instanțele de judecată, că nu sunt siguri de faptul că anume inculpatul a aruncat cu sticla în direcția lor, Colegiul penal menționează, că instanța de apel, analizând ansamblu de probe dobândite legal de către organul de urmărire penală, s-a expus motivat în decizia sa, asupra acestui aspect (f.d. 198 v. 2), menționând, că declarațiile părților vătămate, precum și ale martorului Plescaci M. date în cadrul urmăririi penale, combat declarațiile expuse de către acestea în cadrul cercetării judecătorești, precum că nu sunt siguri că anume Budulenco D. a aruncat cu sticla în ei. Astfel, just instanța de apel a apreciat critic declarațiile părților vătămate, date în cadrul cercetării judecătorești, considerându-le ca o metodă a acestora de a-l ajuta pe inculpat de a evita răspunderea penală.

Colegiul penal, consideră întemeiate concluziile instanței de apel referitor la veridicitatea declarațiilor părților vătămate, date în cadrul urmăririi penale, din care reiese circumstanțele cauzei, imediat fiind alertată poliția, aceștia după săvârșirea infracțiunii au indicat anume la inculpat și nu la alte persoane. De menționat este și faptul, că acțiunile infracționale ale inculpatului au avut loc la o oră târzie, când în magazin nu era lume multă fapt ce argumentează **că părțile vătămate și martorul Plescaci M. l-au recunoscut pe cel vinovat indicând anume la inculpat.** Totodată, declarațiile date de către aceștia în faza de urmărire penală, coroborează și cu declarațiile martorilor Bugai R., Grosu A., Ionița A. și Pînzari A. care au dat declarații consecvente, atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la cele invocate de recurenți, precum că instanța de apel a pronunțat o decizie bazată pe presupuneri, Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum

s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect, că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, argumentele invocate de recurenți privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

În continuare, Colegiul penal privitor la pretinsa încălcare a pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurent relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: *„hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului în cele imputate lui. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși, inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate, însă instanța de apel întemeiat a conchis că acest fapt nu generează achitarea inculpatului, deoarece în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe, ce înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui în cele imputate.

Așadar, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a constatat cert, ca fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, corect fiind apreciate critic declarațiile făcute de Budulenco D., prin care acesta neagă fapta comisă și declarațiile părților vătămate Igumnova E. și Mergulov D., prin care aceștia au declarat instanțelor de judecată,

că nu sunt siguri dacă inculpatul a aruncat cu sticla de bere în ei, respectiv instanța de apel just a apreciat declarațiile acestora, drept o încercare de a-l ajuta pe inculpat să evite răspunderea penală, această versiunea fiind în contradicție cu probele acumulate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de judecată.

Instanța de apel a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul menționează, că instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale, dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt, ce a dus la oportunitatea unei soluții de recunoaștere a lui Budulenco D. vinovat, de săvârșirea infracțiunii imputate.

Cu referire la alegațiile recurenților, privind modalitatea de apreciere a probelor, instanța de recurs constată, că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, audiind inculpatul, părțile vătămate, și a cercetat probele administrate la dosar, dând citire materialelor cauzei. Respectiv, Colegiul penal apreciază, că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare, anume instanța de apel, a procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, legătura causală dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile cauzate.

Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția instanței de apel în privința lui Budulenco D., ca o consecință directă a prezenței probelor în sensul învinuirii înaintate.

În concluzie, instanța de recurs atestă, că criticele recurenților referitoare la greșita condamnare a inculpatului, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază criticile recurenților sub acest aspect, ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel, a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Budulenco D., în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către recurenți în recursul ordinar sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii contestate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Gaina Rodica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Budulenco Denis Oleg**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 iunie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie